

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen,

de heer **W.P. Willems**, wonende te (6363 BC) Wijnandsrade, gemeente Nuth, die voor deze zaak woonplaats kiest te (6411 ET) Heerlen aan het Tempsplein 21-22 aan het kantoor van de advocaat mr. M.C.G. Nijssen, die tot gemachtigde wordt gesteld en als zodanig optreedt, en bepaaldelijk gevolmachtigd is om dit hoger beroep in te stellen;

Verweerder is de burgemeester van de gemeente Nuth, hierna te noemen: "verweerder"

1.

Appellant heeft een paspoort aangevraagd in Nuth. De Burgemeester van Nuth heeft op die aanvraag afwijzend beschikt door die aanvraag op 22 juni 2010 buiten behandeling te stellen. De Burgemeester heeft de afgifte van een paspoort geweigerd, omdat de Burgemeester niet bereid is de door appellant ingediende aanvraag voor een paspoort in behandeling te nemen, omdat appellant geen vingerafdrukken wil verstrekken.

2.

Appellant heeft tegen dit besluit bezwaar aangetekend en het bezwaar op 16 juli 2010 mondeling toegelicht aan de Burgemeester. Bij besluit van 22 juli 2010 heeft de Burgemeester negatief beschikt, door het bezwaar ongegrond te verklaren en het besluit van 22 juni 2010 te handhaven.

3.

Tegen deze beschikking heeft appellant op 31 augustus 2010 pro forma beroep ingesteld bij de Rechtbank Maastricht, gevolgd door op 1 oktober 2010 aangevulde gronden, en een nader beroepschrift op 14 april 2011.

De rechtbank Maastricht heeft het beroep ongegrond verklaard op 29 augustus 2011. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen, en daarom is appellant bij pro forma beroepschrift van

6 oktober 2011 in hoger beroep gekomen bij uw Afdeling. Appellant is in de gelegenheid gesteld om tot en met 10 november 2011 de gronden van zijn hoger beroep alsnog aan te voeren. Een kopie van de uitspraak is aangehecht (**Prod. 1**). Appellant zal thans, zonder volledigheid na te streven, een aantal grieven aanvoeren.

4.

Appellant wijst erop dat zijn bezwaren, om hem persoonlijke betreffende redenen, zich niet alleen richten tegen de opslag van vingerafdrukken in enige database, maar ook tegen de opslag van biometrische kenmerken, waaronder vingerafdrukken, in de chip op het paspoort (of identiteitsbewijs). In zoverre onderscheidt de procedure van appellant zich van de procedures van andere bezwaarmakers. De bezwaren van appellant gaan verder.

5.

Appellant attendeert op de ontwikkelingen die zich naar aanleiding van alle (terechte !) commotie rondom paspoort en identiteitsbewijzen hebben voorgedaan.

Bij brief van 26 april 2011 heeft de Minister van Binnenlandse zaken aan de Tweede Kamer geschreven dat de Minister afziet van het verder opslaan van vingerafdrukken in de paspoortadministratie en dat reeds opgeslagen vingerafdrukken worden vernietigd. Verder is aangegeven dat er een alternatief komt voor het paspoort, waarvoor nog steeds de op de EU-Verordening gebaseerde verplichting geldt dat in het paspoort 2 vingerafdrukken moeten worden opgenomen. Let wel: de EU-Verordening schrijft niet voor dat er bij de aanvraag (zoals dat nu nog steeds gebeurt) 4 vingerafdrukken moeten worden genomen, waarvan 2 bestemd voor (tijdelijke) opslag in een decentrale database. Voor de ID-kaart is al besloten tot het alternatief van een ID-kaart zonder vingerafdrukken, waarmee binnen Europa vrij kan worden gereisd. Met andere woorden: met een deel van de bezwaren is de Minister het eens. Uit de brief van de Minister van 19 mei 2011 blijkt dat de (Paspoort)wet gewijzigd zal worden en dat er nog maar twee vingerafdrukken voor opslag in de chip zullen worden afgenomen.

6.

Maar voor appellant gaat dat niet ver genoeg. Appellant wijst erop dat zijn bezwaren, om hem persoonlijk betreffende redenen, zich niet alleen richten tegen de (tijdelijke) opslag van vingerafdrukken in een decentrale database, maar ook, en met name, tegen de opslag van biometrische kenmerken, waaronder vingerafdrukken, in de chip op het paspoort (of identiteitsbewijs). In zoverre onderscheidt de procedure van appellant zich van de procedures van andere bezwaarmakers. De bezwaren van appellant gaan verder.

7.

Appellant is het eens met de beroepen uitspraak van de rechtbank voor zover de rechtbank daarin overweegt:

“Niet in geschil is dat door middel van de hiervoor beschreven wetgeving een inbreuk wordt gemaakt op het recht op privéleven van eiser als bedoeld in artikel 8 van het EVRM”.

Appellant handhaaft uitdrukkelijk alle argumenten en wren, zoals die in de bezwaar- en beroepfase zijn gevoerd. Appellant heeft de volgende grieven:

8. **Grief I : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“De rechtbank is allereerst van oordeel dat eiser geen belang (meer) heeft bij beoordeling door de rechtbank van zijn beroepsgronden gericht tegen de opslag van vingerafdrukken in een centrale of decentrale reisdocumentenadministratie. De opname van vingerafdrukken in een nationaal, centraal administratiesysteem is immers ingevolge artikel 65, derde lid, van de Paspoortwet afhankelijk gesteld van de inwerkingtreding van onderdelen die thans (nog) geen werking hebben”.

9. **Toelichting:**

Op basis van de brieven aan de Minister van 26 april 2011 en 19 mei 2011 zou een de optimist kunnen denken dat het niet zo'n vaart zal lopen en dat het allemaal wel meevalt. Maar de Minister houdt een slag om de arm, dus het wetgevingsproces kan nog alle kanten op.

Het belang van appellant bij deze grief volgt verder uit de toelichting op Grief IV hieronder. Appellant verzoekt de toelichting op Grief IV als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

10. **Grief II : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Met betrekking tot eisers beroepsgrond gericht tegen de opslag in de (decentrale) gemeentelijke database overweegt de rechtbank dat blijkens de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (Minister) van 19 mei 2011 de programmatuur

voor de verwerking van aanvragen voor een reisdocument zodanig zal worden aangepast dat vingerafdrukken nog slechts zullen worden opgenomen en raadpleegbaar zullen zijn voor de verwerking van de aanvraag totdat de uitgifte van het reisdocument is geregistreerd. Ter zitting is van de zijde van verweerder verklaard dat de gemeente Nuth bedoelde aanpassing van de programmatuur inmiddels heeft gerealiseerd. Bovendien heeft eiser ter zitting verklaard geen bezwaar te hebben tegen een dergelijke korte opslag van zijn vingerafdrukken door de gemeente”

.....
Het vorenstaande betekent dat het beroep van eiser nog uitsluitend betrekking heeft op de opslag van zijn vingerafdrukken op de chip in het paspoort.”

11. Toelichting:

Appellant is van meet af aan zowel tegen het opnemen van vingerafdrukken in de chip op het paspoort, alsook tegen de opslag van vingerafdrukken, of dat nou centraal, decentraal, of tijdelijk decentraal is. Dat is de reden waarop appellant bezwaar, beroep en nu hoger beroep heeft aangetekend. De centrale opslag staat vooralsnog in de ijskast.

12.

Juist gezien zijn bezwaren, tegen al deze vormen, kan appellant zich niet voorstellen als zou hij ter zitting hebben verklaard dat hij geen bezwaar zou hebben tegen een korte opslag tussen aanvraag en uitgifte. Appellant kan zich niet voor de geest halen dat hij zich in deze zin zou hebben uitgelaten, en appellant ontkent een dergelijke uitlating dan ook.

Als deze gegevens *uitsluitend* door de gemeente tijdelijk zouden worden bewerkt, dan zou appellant mogelijk alsnog daarin kunnen meegaan. Maar ook het verwerkend bedrijf dat de paspoorten moet gaan produceren krijgt de door een gemeente tijdelijk opgeslagen gegevens om deze te bewerken en beschikt daar dus ook over. De overheid houdt geen c.q. te weinig zicht op deze gegevens.

13.

Daarom heeft appellant wel degelijk ook bezwaar tegen de tijdelijke opslag.

14. **Grief III : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Tevens staat vast dat eiser niet voldoet aan één van de in artikel 28a van de Paspoortuitvoeringsregeling vermelde uitzonderingssituaties.”

15. Toelichting:

Ten onrechte neemt de Rechtbank dit als vaststaand aan.

16.

Appellant heeft aangevoerd waarom juist zijn specifieke persoonlijke omstandigheden leiden tot zijn bezwaren om vingerafdrukken te verstrekken. Ten onrechte schenkt de Rechtbank aan die persoonlijke omstandigheden geen enkele aandacht. De Rechtbank gaat nergens in op de reden waarom appellant geen vingerafdrukken wil geven. Het persoonlijke belang is door de Rechtbank in haar beoordeling niet meegenomen, zodat de Rechtbank heeft verzuimd over die argumenten van appellant te oordelen. Dat alleen al maakt de uitspraak vatbaar voor dit hoger beroep.

Gezien zijn functie en bedrijfsvoering¹, heeft appelland erop gewezen waarom hij specifieke, zijn persoon betreffende, belangen heeft om te weigeren zijn vingerafdrukken te verstrekken in het kader van een aanvraag voor een paspoort. De persoonlijke belangen van appelland spelen nog steeds. Vanwege de onrustige politieke situatie is de uitvoering van de grootschalige projecten in Irak en Turkije die speelden ten tijde van de bezwaar- en beroepfase weliswaar behoorlijk vertraagd, maar dat brengt met zich mee dat appelland hoognodig acquisitie moet kunnen plegen in het verre buitenland. Het bedrijf van appelland is immers internationaal georiënteerd.

Zolang appelland deze functie en bedrijfsvoering heeft, is hij tijdelijk belemmerd. Daarnaast heeft appelland ook gewetensbezwaren tegen het verstrekken van zijn vingerafdrukken.

17.

Appelland heeft erop gewezen dat onder een “tijdelijke belemmering” als bedoeld in artikel 28a PUN (Paspoortuitvoeringsregeling Nederland 2001) óók kan worden begrepen het bestaan van gewetensbezwaren of andere (tijdelijke) belemmeringen die niet fysiek van aard zijn. De tekst van dit artikel verzet zich hier in ieder geval niet tegen.

En het zal niet de eerste keer zijn dat een wetsbepaling (door de rechter en daarna in navolging door bestuursorganen) extensief wordt uitgelegd.

18.

Volgens appelland is het aanmerken en beoordelen van appellands persoonlijke bezwaren als ‘tijdelijke belemmering’, de grondslag voor gegrondverklaring van het hoger beroep van appelland en de mogelijkheid voor de Burgemeester om aan appelland een paspoort te verstrekken zonder dat appelland daartoe zijn vingerafdrukken hoeft te verstrekken.

19.

Deze toepassing zou ook tegemoet komen aan artikel 14 lid a van de EG-Richtlijn 95/46.

Immers, als er géén mogelijkheid is om vrijstelling te krijgen vanwege bijzondere omstandigheden, zou artikel 14 lid a tot een dode letter verworden. Zou alléén een fysieke onmogelijkheid een reden kunnen zijn tot vrijstelling, dan is de wet in strijd met de EU-regelgeving en is de wet op dat punt onverbindend. De Richtlijn is dan niet correct geïmplementeerd en de burger kan dan aanspraak maken op directe werking van de Richtlijn.

20. **Grief IV : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“De rechtbank stelt vast dat in de onderhavige beperking van het recht op privéleven bij wet is voorzien (namelijk de Paspoortwet), en dat deze wetgeving toegankelijk en voorzienbaar is.”

21. **Toelichting:**

Hoe kan de rechtbank nu in goede gemoed tot dit oordeel komen ?

22.

---

¹ Appelland is directeur/CEO van Energie en Milieutechniek B.V, een bedrijf dat slibverbrandingsovens bouwt voor waterzuiveringsinstallaties in de olieindustrie, waartoe appelland naar Arabische en Aziatische olielanden dient te reizen.

Aan het voorzienbaarheidsvereiste is immers niet voldaan, en de Rechtbank miskent dat. Appellant kon ten tijde van de aanvraag niet voorzien, en appellant kan nu nog steeds niet voorzien, wat de gevolgen zijn van het wetgevingsproces. Er is nog heel veel mist, Op basis van de brieven aan de Minister van 26 april 2011 en 19 mei 2011 zou een de optimist kunnen denken dat het niet zo'n vaart zal lopen en dat het allemaal wel meevalt. Maar de Minister houdt een slag om de arm, dus het wetgevingsproces kan nog alle kanten op.

23.

Veelzeggend is in dit verband ook een uitspraak van Tweede Kamer lid Hennis-Plasschaert (VVD), die naar aanleiding van haar Commissie-overleg met toenmalig demissionair Staatssecretaris Bijleveld van Binnenlandse Zaken benadrukte:

“Er wordt wel gezegd dat het geen database wordt om in te shoppen, maar die waarborgen zijn nog niet in de wet vastgelegd. Demissionair staatssecretaris Bijleveld zegt in feite: vertouw me op mijn blauwe ogen dat we niets verkeerd doen met die gegevens.

Nu wil ik daar in het geval van het CDA nog best van uitgaan, maar straks zit er misschien een andere partij in de regering die daar heel anders over denkt.”²

24.

Een wetgevingstraject dat met zoveel onzekerheden is omgeven, leidt ertoe dat burgers die vingerafdrukken afgeven geen idee hebben waar zij aan toe zijn, ook appellant niet. Dan kan toch niet geoordeeld worden dat er is voldaan aan het voorzienbaarheids-vereiste en aan het legaliteitsbeginsel?

25.

De wetgeving is ook niet toegankelijk. Absoluut niet. Het eindpunt van het wetgevingsproces is toch nog niet bekend. Dan kan men toch niet volhouden dat op het moment van de beschikking op het bezwaar en op het moment van de beroepen uitspraak de Paspoortwet waarbij die inbreuk wordt gemaakt “toegankelijk” is.

26. **Grief V : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“ Ten aanzien van de noodzakelijkheid van de maatregel en het daarmee te dienen doel heeft de nationale wetgever de maatregel noodzakelijk geacht in verband met de bescherming van de openbare orde. Met de gewijzigde paspoortwetgeving wordt een meer betrouwbaar aanvraag- en uitgifteproces van reisdocumenten gecreëerd, ter voorkoming van identiteitsfraude hetzij bij het aanvragen van een reisdocument, hetzij bij het gebruik van het reisdocument (Kamerstukken II, nr. 3, 31 324 (R1844), nr 3, p. 2).”

“De rechtbank is van oordeel dat met de opslag en het gebruik van vingerafdrukken, als geregeld in het hier ter toetsing staande wettelijke kader, de bescherming van de openbare orde is gediend. Dit is een belang dat door artikel 8 van het EVRM wordt bestreken. De rechtbank is verder van oordeel dat de nationale wetgever zijn beoordelingsmarge niet heeft overschreden door uit te gaan van de aanwezigheid van een dringende maatschappelijke behoefte, welke artikel 8 van het EVRM vereist.”

Getuige de wetsgeschiedenis heeft de wetgever zijn oordeel doen steunen op onderzoek door TNO, die een frauderisicoanalyse heeft uitgevoerd en heeft voorts intensief beraad plaatsgevonden met betrokken deskundigen van onder meer de Criminele Recherche en Inlichtingendienst (CRI), Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) en de Koninklijke

---

² Bron: Jeanine Hennis-Plasschaert in Amnesty Internationals's Wordt vervolgd nr 5- mei 2010, pag. 9, beschikbaar op ww.humanistischverbond.nl/nieuws/archief/2010/iedereenverdacht.

Marechaussee. Uit de frauderisicoanalyse van TNO is onder meer naar voren gekomen dat binnen het oude uitgifteproces look-alike fraude als risicofactor moest worden beschouwd. Dit risico werd mede veroorzaakt doordat gepersonaliseerde documenten in de oude vorm slechts een beperkte bescherming boden tegen misbruik door anderen. Ten aanzien van de gepersonaliseerde documenten zijn enkele risico's onderkend. Geconstateerd is onder meer dat de opeenstapeling van beveiligingskenmerken een belemmering kan vormen voor de effectiviteit van de controle van de documenten. Uit het beraad met CRI, BVD en de Koninklijke Marechaussee over de beveiligingseisen van de nieuwe generatie reisdocumenten is verder voortgekomen dat hoge eisen aan het aanvraag- en uitgifteproces dienen te worden gesteld, gezien het toenemend belang van de identiteitsvaststellende functie van reisdocumenten in het maatschappelijk verkeer. Het proces van identiteitsvaststelling in het kader van de afgifte, maar ook bij controle, is daarbij essentieel geacht voor het betrouwbaar houden van het Nederlandse reisdocument. In dit licht zou de introductie van biometrie een belangrijke stap vooruit kunnen betekenen (Kamerstukken II, 25 764, nr. 7, p. 2 en 3). De rechtbank is op grond van het vorenstaande van oordeel dat de wetgever het bestaan van een dringende maatschappelijke behoefte heeft kunnen aannemen.”

27. Toelichting:

Appellant is stellig van oordeel, dat het door de nationale wetgever gestelde belang om de openbare orde te beschermen geen stand houdt. Immers, de maatregel die de inbreuk veroorzaakt, die beschermt dat belang niet !

28.

Wie bij de aanvraag van een paspoort of ID-bewijs wel vingerafdrukken heeft verstrekt, en enkele dagen later zijn gereedgemaakte document komt ophalen, die hoeft bij het ophalen niet zijn vingerafdrukken te verstrekken (om te laten vergelijken of die hetzelfde zijn als de afdrukken in de chip op het document dat wordt afgehaald).

Sterker nog, volgens instructies van de Staatssecretaris mag een medewerker die deze documenten afgeeft niet eens (aan de hand van vingerafdrukken) controleren óf de persoon die het document komt ophalen degene is die hij zegt te zijn. Hiervoor zijn de vingerafdrukken dus niet nodig, noch in de (tijdelijke) opslag, noch in de chip op het paspoort.

29.

Toen er nog geen vingerafdrukken werden genomen, werd aan de hand van persoonlijke kenmerken (uiterlijk, leeftijd, kleur ogen, haardracht, gezichtsbeharing, wel of geen bril, medebrenging van het oude paspoort) door de medewerker die de documenten afgeeft beoordeeld of de persoon die het document komt ophalen degene is die hij zegt te zijn. En dat gebeurt nu vandaag de dag nog steeds zo. Deze controlemiddelen zijn voldoen blijkens de vroegere en de huidige praktijk. Ook daarom zijn vingerafdrukken niet nodig, noch in de (tijdelijke) opslag, noch in de chip op het paspoort.

30.

Bovendien begint look-alike fraude niet bij het afhalen van de documenten, maar nadat documenten door onverlaten gestolen zijn, of verloren documenten in verkeerde handen raken. Die look-alike fraude houdt je niet tegen met vingerafdrukken in de (tijdelijke) paspoortadministratie. Bovendien komt deze look-alike fraude maar een heel beperkt voor. Zo beperkt dat de vraag of zo'n relatief klein belang zo'n grote inbreuk rechtvaardigt met "Nee" moet worden beantwoord.

Voor de regulering van het uitgifteproces zijn geen vingerafdrukken nodig, en speelt het belang van bescherming van de openbare orde dus niet.

31.

En als de vingerafdrukken na verstrekking van het document niet worden bewaard, dan zijn er toch geen vingerafdrukken om een eventuele latere nieuwe aanvraag (wegens vervanging of verlies) mee te vergelijken ? Dus het aanvraagproces kan ook niet dienen als belang om de openbare orde te beschermen.

32.

Ook is uit een te Roermond uitgevoerde proef gebleken, dat bij de opslag van vingerafdrukken de foutmarge ca. 20% bedraagt. Daaruit blijkt toch dat met opslag (ongeacht of die nu tijdelijk is, maar misschien later toch nog eens voor lange duur zal worden bepaald) de openbare orde juist niet gediend en dus niet beschermd wordt. Naar aanleiding van deze matige techniek heeft de Minister bij brief van 26 april 2011 aan de Tweede kamer geschreven "voor nu" te stoppen met de decentrale opslag van vinger-afdrukken. Dit ten spijt van alle voorafgaande intensieve beraad, met de door de Rechtbank genoemde organisaties.

33.

Het is achteraf bekend geworden, en appelland heeft dat ook al aangehaald, dat er voorafgaand en tijdens het wetgevingstraject geen verantwoorde wetenschappelijk onderzoeken ten grondslag lagen aan het besluit om 4 vingerafdrukken voor langere of voor thans kortere termijn op te slaan. Desondanks gaat de Rechtbank ook nu nog hierin mee, terwijl appelland heeft geduid op allerlei publicaties waaruit blijkt hoeveel kritiek er is ontstaan op de bevindingen van de door de rechtbank aangehaalde instanties.

En eveneens desondanks, aangezien inmiddels bekend is geworden dat de Tweede kamer op 20 april 2010 is voorgelicht over de manipulatie van de onderzoeksgegevens tijdens het wetgevingsproces en over de risico's die de rapportages van de deskundige Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid al eerder meldden. Aan die realiteit en die feiten kan de Rechtbank toch niet voorbijgaan.

34.

Zoals gezegd: de maatregel beschermt aantoonbaar niet de als belang opgevoerde en door de Rechtbank aangemerkte bescherming van de openbare orde, noch voor de (tijdelijke) opslag, noch voor de opname van vingerafdrukken in de chip op het paspoort.

Dit houdt in dat de inbreuk (dat is het, want dat staat vast) disproportioneel is.

Aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit is niet voldaan.

35. **Grief VI : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

"Voorts acht de rechtbank het van belang dat de Raad van de Europese Unie (Raad) ook het belang van vingerafdrukken in het paspoort benadrukt. In de Verordening is namelijk bepaald dat met de harmonisatie van de veiligheidskenmerken en de integratie van biometrische identificatiemiddelen, met het oog op toekomstige ontwikkelingen op Europees niveau, een belangrijke stap wordt gezet naar het gebruik van nieuwe elementen die het reisdocument veiliger maken en een betrouwbaarder verband tot stand brengen tussen de houder en het paspoort of reisdocument, hetgeen in belangrijke mate bijdraagt tot de bescherming ervan tegen frauduleus gebruik."

36. **Toelichting:**

De Raad van de Europese Unie benadrukt het belang van vingerafdrukken in het paspoort, maar voor zover appelland bekend.

37.

De Raad van de Europese Unie benadrukt echter niet dat er nog 2 extra afrukken worden genomen zoals nu nog steeds de praktijk is.

Maar niet noodzakelijk door opname op een chip in het paspoort. Vingerafdrukken middels het rollen over een stempelkussen zou ook voldoen aan het advies van de Raad.

38. **Grief VII : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Voorts heeft de gemachtigde van verweerder ter zitting erkend dat weliswaar de persoonsgegevens van eiser "uitleesbaar" zijn, maar dat dit niet geldt voor zijn vingerafdrukken. In de praktijk is tot op heden niet gebleken van falende beveiligingsmaatregelen, aldus de gemachtigde van verweerder. Aangezien de rechtbank van oordeel is dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de beveiliging van zijn vingerafdrukken op de paspoortchip onvoldoende zou zijn, verwerpt de rechtbank deze beroepsgrond van eiser.”

39. **Toelichting:**

Hier slaat de rechtbank de plank mis.

Het oorspronkelijke doel van de chip, waar nog niet zoveel over is gezegd, is om op luchthavens de afhandeling van passagiers te automatiseren. Daarbij zal op regelmatige basis het paspoort worden uitgelezen, ook en met name de biometrische gegevens. De luchtreiziger zal zijn biometrische kenmerken moeten laten toetsen tegen de gegevens die op zijn paspoort zijn opgeslagen. Of de luchtvaartmaatschappijen deze gegevens ook zullen gaan gebruiken is nog niet duidelijk.

Luchthavens passen zich nu al aan en bereiden zich voor op deze nieuwe werkwijze.

40.

Doel van de chip op het paspoort is nu juist, dat deze kán en dus ook zál worden uitgelezen. Zowel de persoonsgegevens als óók de biometrische kenmerken zoals de vingerafdrukken zullen met regelmaat worden uitgelezen.

41.

Uit het tijdens de rechtszaak getoonde stuk film van 4 minuten uit de Britse film “Suspect Nation” (<http://video.google.nl/videoplay?docid=-4701942148889330920>

Kijk vanaf de 42e minuut tot de 46e.

Zie bv ook <http://www.youtube.com/watch?v=b3YPlu3NeIY&feature=related>),

blijkt hoe verbluffend eenvoudig het op afstand uitlezen van de gegevens in de chip op een paspoort is. Om de rillingen van over de rug te krijgen. Net zo eenvoudig als de caissière van de bouwmarkt die, met een scanner voor de streepjescode van het artikel, op het scherm van de kassa laat verschijnen dat het gescande artikel een zak van 40 liter tuinaarde is van het huismerk voor € 8,99.

De ernst van de boodschap die appelland met dit stuk film heeft willen overbrengen, lijkt door de rechtbank niet te zijn begrepen.

De film “Suspect Nation” maakt duidelijk dat niet alleen geautoriseerde personen maar ook handige personen (die helaas ook onbetrouwbaar kunnen zijn) zonder al te veel moeite aan de gegevens kunnen komen. Overigens ook een geautoriseerde persoon kan corrupt zijn.

42.

De beveiliging is zwaar onder de maat en onvoldoende. Met regelmaat blijkt dat overheden met ICT gegevens slordig omgaan. Met regelmaat wordt aangetoond dat databanken, dus ook tijdelijke, lek zijn en er is voor appelland geen enkele waarborg dat het met het paspoort beter geregeld zou zijn.

Met het aandragen van deze documentaire, en met de aangedragen WRR rapporten en andere documentatie die appelland heeft aangeleverd, heeft appelland wel degelijk voldoende aannemelijk gemaakt dat de beveiliging van de vingerafdrukken in de chip op het paspoort onvoldoende is

43.

Verder is op internet afdoende aangetoond dat indien vingerafdrukken digitaal ter beschikking staan deze vingerafdrukken vrij eenvoudig op een siliconendrager kunnen worden aangebracht waarna zij op praktisch ieder voorwerp en/of plaats kunnen worden geplaatst. Zie <http://www.youtube.com/watch?v=VZT1CVWal2w>

Een paspoort moet met regelmaat, ook vaak voor langere tijd, aan derden worden afgegeven, beveiligingsbeambten, hotel recepties ambassades, bureaus die visa verstrekken. Die hebben alle tijd de opgeslagen gegevens die in de chip op het paspoort staan, daar vanaf te plukken.

44.

Er speelt nog een ander en potentieel nog groter probleem.

Nu de paspoorten standaard worden voorzien van vingerafdrukken op de chip zal verificatie met behulp van biometrische kenmerken een standaard procedure worden en steeds globaler worden ingevoerd. Dit is ook uitdrukkelijk de bedoeling van de Staat de Nederlanden.

Deze verificatie vindt plaats door vergelijking van de biometrische kenmerken die lokaal door de passagier moeten worden afgegeven met de gegevens die op de chip zijn opgeslagen.

Daarvoor is niet persé de code vereist die de chip kan uitlezen. De chip kan ook de aangeboden gegevens vergelijken met de gegevens op de chip en geeft vervolgens alleen een validatie af; komen de gegevens overeen, of ze komen niet overeen.

De passagier heeft dan echter wél zijn gegevens onversleuteld aan de controlerende instantie moeten vrij gegeven. Een beveiligingscode zal hem dus niet beschermen. Als deze controlerende instantie of persoon kwade bedoelingen heeft, hoeft hij of zij de passagier alleen te dwingen tot afgave van zijn biometrische kenmerken ter verificatie en kan vervolgens met deze gegevens doen en laten wat hij wil.

45.

Zolang biometrische kenmerken en meer speciaal vingerafdrukken in de rechtszaal als overtuigend bewijs kunnen worden aangevoerd, zijn met name vingerafdrukken volledig ongeschikt om als verificatiemiddel te dienen, om zo tot vaststelling van de identiteit van een persoon te komen.

46.

Dat tot op heden in de praktijk nog niet gebleken is van falende beveiligingsmaatregelen, is daarom van geen belang en een gotspe. Waarom zou er gewacht moeten worden op het eerste kalf dat verdrinkt ?

Moet appellant er dan maar erop gokken dat de corrupte politieagent en/of andere official in een (vandaag de dag veelal stuurloos) islamitisch land, die zojuist zijn paspoort heeft geconfisqueerd, geen kans kan hebben, of geen kans zal hebben gehad om zijn vingerafdrukken te kopiëren ?

47.

Vanwege de introductiebrief die bij het visum hoort en die vaak bij de douane moet worden overlegd weet zo'n persoon, of kan hij weten waarom appellant in zijn land is en hij kan dus ook vermoeden dat appellant gemakkelijk kan worden afgeperst en wellicht over grote bedragen kan beschikken.

Moet appellant het er dan maar op wagen, terwijl hij weet dat het helemaal niet zo moeilijk is om zijn vingerafdrukken uit zijn paspoort te copieren en ze op een plaats delict of op een voorwerp, b.v. drugs, aan te brengen met het doel om hem daarmee te chanteren ?

Appellant weet uit ervaring, omdat zijn functie binnen zijn bedrijf hem voor opdrachten naar dergelijke landen brengt, dat in dit soort landen veel lieden dit als een uitgelezen kans zullen

beschouwen. Voor het slachtoffer bestaat vaak geen alternatief dan mee te gaan in de corruptie en het gevraagde te betalen, ter voorkoming van verder gevaar voor eigen leven

48.

De Rechtbank sluit de ogen voor die realiteit c.q criminaliteit, waaraan appellant bloot staat in de door appellant voor zijn werk te bereizen olielanden. De Rechtbank heeft zich ten onrechte onttrokken aan de beoordeling van dat persoonlijke belang van appellant.

50. **Grief VIII : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Op grond van voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat de nationale wetgever met onderhavige beperking van het recht op privéleven van eiser niet buiten de grenzen van haar beoordelingsvrijheid is getreden en dat geen sprake is van strijd met artikel 8 van het EVRM.”

51. **Toelichting:**

De rechtbank lijkt hier te willen zeggen, dat het niet ter beoordeling van de Burgemeester is om de Paspoortwet te toetsen aan artikel 8 EVRM, of hierover na te denken en een afweging te maken.

Als er echter met de van appellant verlangde afgifte van vingerafdrukken, en de strikte naleving van de Paspoortwet door de Burgemeester, toch een ontoelaatbare inbreuk dreigt te worden gemaakt op een grondwettelijk en internationaal vastgelegd mensen-recht, in dit geval het privé leven van appellant, dan zou de Burgemeester ervan moeten afzien die ontoelaatbare inbreuk te maken, en juist wel een afweging en een keuze maken. Daarbij is de Burgemeester zowel gehouden aan de Grondwet, als aan het EVRM, en wel is hij aan beide evenveel en in gelijke mate gehouden.

52.

Voor de verdere toelichting op deze grief verwijst appellant naar de toelichting op de eerdere grieven, welke toelichtingen hier als herhaald en ingelast moeten worden beschouwd.

53. **Grief IX: Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Ten aanzien van de gestelde inbreuk op eisers eigendomsrecht merkt de rechtbank op dat er in dit geval geen sprake is van bezittingen die een "economische waarde" vertegenwoordigen en dus geen inbreuk op eisers eigendomsrecht als bedoeld in artikel 1 van het Eerste Protocol”.

54. **Toelichting:**

Appellant huldigt het standpunt: “Mijn vingerafdrukken zijn van mij en ik heb het eigendomsrecht, van mijn vingerafdrukken”.

Aangezien het appellant bij opname van de vingerafdrukken op de chip in het paspoort het reële risico loopt op misbruik van zijn vingerafdrukken, bijvoorbeeld door chantage daarmee, dan is er wel degelijk een economische waarde aan zijn vingerafdrukken toe te kennen en is er sprake van inbreuk op artikel 1 van het Eerste Protocol.

55.

Appellant betwist overigens dat het voor het begrip *eigendomsrecht* in de zin van artikel 1 van het Eerste Protocol er sprake moet zijn van *economische waarde*.

56. **Grief X: Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Met betrekking tot eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel merkt de rechtbank op dat in het geval van eiser geen sprake is van een (tijdelijke) fysieke onmogelijkheid om vingerafdrukken af te geven. De rechtbank acht het onderscheid tussen eiser en een aanvrager met een fysieke onmogelijkheid ook gerechtvaardigd. Wanneer er geen

uitzondering in de wet was opgenomen voor gevallen van fysieke onmogelijkheid, dan waren deze aanvragers immers feitelijk niet meer in staat geweest een reisdocument te verkrijgen. Er is derhalve geen sprake van gelijke gevallen. Deze beroepsgrond van eiser moet dan ook worden verworpen.”

57. Toelichting:

Appellant verwijst hier naar hetgeen in de toelichting op Grief 3 (al. 16 t/m 19) is vermeldt en verzoekt die passages als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

58.

Appellant meent primair dat het begrip ‘fysiek’ kan worden uitgelegd als “het gehele menselijk gestel betreffend”, dus inclusief de gemoedstoestand.

59.

Hoe dan ook geldt subsidiair, dat in de medische wereld fysieke en gewetensbezwaren gelijk worden benaderd. Men kon voor militaire dienst worden afgekeurd zowel wegens fysieke als gewetensbezwaren. Wie vanwege het moslimgeloof gewetensbezwaren heeft om rente te betalen, die kan een halahypotheek krijgen.

De friese boer die in de jaren '80 wegens gewetensbezwaren zijn koeien niet met de gele oormerken wilde oormerken, die kreeg een op maat gemaakte regeling dat hij zijn koeien mocht registreren dmv gedetailleerde tekeningen van een “koeietekenaar”.

Kortom: voor gewetensbezwaarden zijn al vele mouwen aangepast.

60.

Daarnaast heeft appellant ook feitelijke persoonlijke bezwaren in verband met zijn werk aangevoerd. Dat mag in hoger beroep absoluut niet uit het oog worden verloren.

61. **Grief XI: Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:**

“Met betrekking tot eisers stelling dat de Paspoortwet niet voorziet in een procedure waar hij als burger zijn (princiële) bezwaren kan uiten, merkt de rechtbank op dat de wetgever hier niet voor heeft gekozen. Gelet op de doelstelling van de paspoortwet ligt het immers voor de hand dat er in beginsel geen uitzonderingen mogelijk zijn op het vereiste dat bij de aanvraag van een reisdocument vingerafdrukken worden opgenomen. De rechtbank verworpt deze beroepsgrond van eiser dan ook.”

62. Toelichting:

Appellant kan de rechtbank hierin niet volgen. Er zijn al meerdere uitzonderingen in de Paspoortwet. Van kinderen onder de 12 jaar worden geen vingerafdrukken genomen, noch van mensen met fysieke belemmeringen. De marechaussee kan een noodpaspoort uitgeven ook zonder vingerafdrukken. Per jaar worden er ca. 27.500 paspoorten afgegeven zonder vingerafdrukken. Er zijn dus veel uitzonderingen. Er is zelfs bekend dat er paspoorten zonder vingerafdrukken zijn verstrekt, omdat de betreffende Burgemeester (althans de baliemedewerker) ter plaatse gewetensbezwaren honoreerde en afzag van het afnemen van vingerafdrukken.

63.

Appellant wijst met klem op de EG-Richtlijn 95/46/EG, op grond waarvan er ruimte moet zijn beoordeling van bezwaren van appellant op individuele persoonlijke basis !

Dit is in de bezwaarfase en in de beroepfase volledig miskend.

Als deze hogere regelgeving voorschrijft dat daarvoor ruimte moet bestaan, dan kan de Rechtbank niet kort door de bocht aangeven dat de nationale wetgever van de paspoortwet “daarin niet heeft voorzien”.

64.

Saillant is overigens, dat de wetgever wel heel snel een reparatiewetje erdoor kan sluisen als de Hoge Raad oordeelt dat de ID-kaart gratis moet worden verstrekt, maar als het om een aanpassing van de Paspoortwet gaat, malen de molens langzaam.

65. Grief XII : Ten onrechte heeft de rechtbank meerdere door appellant aangevoerde argumenten en in het geheel niet beoordeeld.:

66. Toelichting

Appellant legt in hoger beroep het de gehele beoordeling voor, waardoor in hoger beroep ook de door appellant eerder aangevoerde argumenten moeten worden gewogen en beoordeeld, hetzij deugdelijk moet worden gemotiveerd waarom geen beoordeling hoeft plaats te vinden.

67. Grief XIII : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:

“Op grond van voorgaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat verweerder, na eisers weigering tot afgifte van zijn vingerafdrukken en de geboden herstellmogelijkheid, terecht heeft besloten zijn aanvraag voor het verkrijgen van een nieuw paspoort buiten behandeling te stellen. Het beroep is ongegrond.”

68. Toelichting:

De toelichting op deze grief stoelt op de toelichtingen van alle eerdere grieven. Appellant verwijst daarnaar.

69. Grief XIV : Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld:

“Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding”

70. Toelichting:

Volgens appellant had het beroep gegrond moeten worden verklaard., inclusief proceskostenveroordeling.

Appellant heeft aanzienlijke kosten moeten maken (geen toevoeging, geen dekking van een rechtsbijstandverzekering). De procedure heeft geen standaardkarakter: het wiel moeten uitvinden leidt tot kosten.

Het is redelijke dat de gemaakte kosten (inmiddels ruim boven de € 8.500, exl BTW) worden vergoed, althans een vergoeding daarvoor wordt verstrekt, zowel in bezwaar als beroep.

REDENEN WAAROM:

Appellant Uw Afdeling verzoekt de beroepen uitspraak van de Rechtbank te Maastricht te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de posten van de procedure in beide instanties, en, zelf oordelende, het bezwaar gegrond te verklaren, met toekenning van een vergoeding van de kosten van het bezwaar op de voet van Artikel 7: 15 Awb

Heerlen, 10 november 2011

Gemachtigde

Deze zaak wordt behandeld door Mr. M.C.G.Nijssen, Thuis & Partners Advocaten,
Postbus 608, 6400 AP HEERLEN
Tel: 045 5719005 fax 045 5718172 e-mail mnijssen@thuispartners.nl